

FLORENC.

Autorka: Kateřina Marešová

Studie vhodně zaplnila jizvu města, vzniklou při stavbě města, ale měřítkově sem vstoupila až s brutalistní razancí mohutného jednolitého objektu. Jeho rytmizace jej však činí pro dané místo přijatelným a ani rozpracovaná bakalářská práce princip domu nezměnila.

Pro navrženou polyfunkční budovu je vhodně zvolen železobetonový nosný systém, přecházející ze sloupů (1. PP-3. NP) na stěnový systém bytové části (4.-8. NP). Komplet nepravúhlou dispozici rohového bytu by skutečný komerční developer určitě nepřipustil, ale ve studentské práci je na takovéto zajímavosti určitě prostor. Z ryze praktického hlediska by asi měla být jasně oddělena komunikace do komerční části domu od obytné funkce ve vyšších patrech.

Založení na desce zde беру jako ideální, neboť v dané lokalitě (nad tubusy metra) by asi muselo jít o jiné, zcela speciální založení, kterému se studentka architektury věnovat nemusí. Lépe vyjasnit si by ale mohla princip záporového pažení a jeho izolování (skladba S01).

Plastická, členitá fasáda kombinuje prvky z umělého kamene na problematicky dlouhých kotevních konzolách (S03), s izolací překrytou Alucobondem (S02). U této materiálové varianty je spornou její požární odolnost - právě obdobný kompozitní fasádní obklad stál za tragédií Grenfell toweru a překvapující je, že tuzemskými superpřísnými požárními požadavky toto prochází.

V popisech ani výkresech jsem nenašel materiálové pojetí sloupů parteru, které bude pro vyznění vnímání celé stavby důležité – toto by chtělo upřesnit.

Jinak je podrobný řez fasádou (D.1B.14) velmi vypovídající a neobsahuje (krom výše zmíněného) nic sporného či nejasného.

TZB principiálně řeší vše, ale prostory pro technologie jsou spíše poddimenzované než dostatečné a realizovatelnost idealistické trasy pro 7 vzduchotechnických potrubí v jedné těsné šachtě je sporná, stejně jako nádrž na sprinklerovou vodu ve formě „zaplavené“ místnosti bez přístupu do ní.

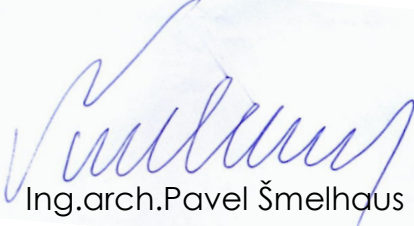
Strohý interiér vnitřní komunikace zcela nekoresponduje s členitým materiálově pestrým exteriérem a byl by v požadované kvalitě obtížně realizovatelný. Beton, šedá stěrka či dlažba a minimum architektonických detailů jsou ale smutným standard i v developerské výstavbě a těžko zde vidět inspirativní příklady.

Za věcně nejproblematictější považuji přirozeně neosvětlené schodiště a pak dle uzavřené „L“ madlo s ideálním žlábkem na odpady.

Celkově jde o práci velmi dobře plnící zadání, která nepřináší nijak invenční koncepci, ale pracuje s osvědčenými stavebními systémy principy a neobsahuje zásadní chyby v použitých technických řešeních.

Navržené hodnocení: **B**

8.6.2025

Ing. arch. Pavel Šmelhaus